

מת (עכו) 26089-08-25 - מדינת ישראל - שלוחת עכו נ' מחמוד אבו הניה (עציר)

בית משפט השלום בעכו

מ"ת 26089-08-25 מדינת ישראל נ' אבו הניה (עציר)

תיק חיצוני: 362587/2025

בפני כב' השופטת אביגיל זכריה, סגנית הנשיאה

מדינת ישראל - שלוחת עכו
ע"י ב"כ גב' ציפורי, מתמחה

המבקשת:

נגד

מחמוד אבו הניה (עציר) ע"י ב"כ עו"ד פארס בריק
מטעם הסניגוריה הציבורית

המשיב:

החלטה

מבוא

מונחת בפניי בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים בהתאם לסעיף 21 (א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1996 (להלן - חוק המעצרים).

כנגד המשיב, תושב קלקיליה, הוגש כתב אישום המייחס לו **כניסה ושהייה בישראל שלא כדין**.

בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים נגדו.

מכתב האישום עולה כי ביום 10.8.25 נתפס המשיב שוהה בעיר עכו מבלי שהיה בידו היתר כניסה או שהייה.

המשיב נעצר באותו יום, ולמחרת הוגש כנגדו כתב אישום והבקשה שבפניי.

טענות הצדדים

לעניין קיומן של ראיות לכאורה -

המבקשת טוענת כי בידה ראיות טובות להוכחת המיוחס למשיב ומפנה להודיית המשיב במיוחס לו, תע"צ המינהל האזרחי באיו"ש, תע"צ רשות האוכלוסין וההגירה.

עמדת ההגנה - עיון בפרוטוקול הדיון מעלה כי נשמטה התייחסותו הראשונית של הסניגור לנושא קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר והרישום בפרוטוקול החל משלב הטיעון לחלופת המעצר. מאחר והדיון היום מתקיים בפני מותב אחר עם סיום תורנות הפגרה, ונוכח השבתתה של מערכת נט המשפט מיום חמישי, הרי שלא מצאתי להביא לתיקון הפרוטוקול ולעיכוּב מתן ההחלטה בשל כך אלא לדון בקצרה בכל הרכיבים.

לענין העבירה המיוחסת למשיב לא טענה ההגנה כנגד קיומן של ראיות לכאורה מאחר והודיית המשיב בה עיינתי מאשרת עבירה זו, אלא מיקדה טענותיה בסוגיית עילת המעצר וחלופת המעצר.

לענין קיומה של עילת מעצר -

המבקשת בבקשה טוענת לקיומה של עילת מעצר מסוג מסוכנות בשים לב לעבירה של שהייה בישראל שלא כחוק וזאת בשים לב לפסיקה החלה בענין זה במיוחד במצב הביטחוני בו אנו מצויים מאז 7.10.23. עוד טענה לעילת מעצר מסוג הימלטות מן הדין בשים לב לכך שמדובר במשיב תושב שטחי הרשות.

לעמדת המבקשת, כניסתו לתוקף של תיקון 42 לחוק הכניסה לישראל מלמדת על כוונת המחוקק להחמיר בכל נושא השהייה הבלתי חוקית.

עוד הפנתה לפסיקה התומכת בעמדתה, הן לפני התיקון והן לאחריו. המבקשת הפנתה לפסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (מפי כב' השופט קוטון) אשר הורה על מעצר עד תום ההליכים של שוהים בלתי חוקיים נעדרי עבר פלילי בחלקם, גם במקרה בו הוצג ערב ישראלי (דבר שלא נעשה במקרה שבפניי, א.ז.).

עמדת ההגנה היא כי מדובר במשיב נעדר עבר פלילי, ללא כניסות קודמות לישראל וללא עבירה נלווית שכתב האישום מייחס לו שהייה של יום אחד.

ההגנה הפנתה להלכת קונדוס וכן להחלטתו של כב' השופט גרוסקופף ברע"פ 33960-02-25 ולתנאי השחרור שנקבעו בה (ערבות עצמית וצד ג' והפקדה כספית).

עוד טענה ההגנה כי המשיב טוען לאלימות מצד השוטרים שבגינה הוא מתעתד לעתור לביטול כתב האישום.

לעמדת ההגנה יש להורות על שחרור המשיב תוך גירוש והעמדת הפקדה וערבות צד ג' - שגם אותו לא הציגה ההגנה במעמד הדיון - וטענה כי ככל שתיתן החלטה בדבר השחרור, יפעל המשיב לעמוד בה.

דיון והכרעה

לאחר שמיעת טענות ב"כ הצדדים ועיון בתיק החקירה במעמד הדיון שהתקיים אקבע כי קיימות ראיות לכאורה אשר די בהן לצורך שלב זה של הדיון ואף למעלה מכך.

הראיות לכאורה הקושרות את המשיב לביצוע העבירות המיוחסות לו עולות למקרא:

§ הודיית המשיב.

§ תעודות עובד ציבור של הגופים השונים.

לאחר עיון בעצמי בתיק החקירה במעמד הדיון לא מצאתי כי יש צורך להידרש לטענות ההגנה לעניין אלימות נטענת מצד השוטרים במהלך המעצר ולא ברורה תכלית העלאתן למעט יצירת נפח לטיעון ההגנה בבקשה זו ותו לא.

מעיון בתיק החקירה עולה כי מנתוני התיק עולה כי המשיב התנגד לחיפוש שביקשו השוטרים לבצע וכי חיפוש כאמור נעשה בסופו של יום.

ממילא כל טענה שיש למשיב בדבר אלימות מצד שוטרים צריכה להתברר בפני הגורמים המוסמכים לכך, וטענה בעלמא לעניין כוונת ההגנה לעתור לביטול כתב האישום בתיק העיקרי מחמת האלימות הנטענת אין בה כדי להשפיע על ההחלטה בתיק המ"ת. אניח כי ככל שההגנה תעלה את הטענות בתיק העיקרי הרי שהן תתבררנה בהתאם בפני המותב שימונה לכך.

אשר על כן אני קובעת יש בחומר הראיות שהוצג כדי לעמוד בהיקף ובטיב הבחינה הנדרשת בשלב זה של ההליך.

לעניין עילת המעצר -

לאחר בחינת טענות הצדדים והפסיקה הרלבנטית, לרבות זו שהוצגה על ידי מי מהם ופסיקה נוספת המתעדכנת כל העת, אקבע כי נוכח העבירה המיוחסת שעל פי הפסיקה יכולה להקים עילת מסוכנות אינהרנטית לעבירה השהייה וכן לעילת מעצר מסוג הימלטות מן הדין בשים לב למקום מגורי המשיב - קיימת עילת מעצר בנסיבותיו של תיק זה.

הסניגור הפנה להלכת קונדוס ולפסיקות שניתנו לאחריה, לרבות בשנה האחרונה לאחר תחילת המלחמה, לפיהן ניתן להורות על שחרור של שוהה בלתי חוקי בתנאים שיבטיחו התייצבותו.

בין יתר התבחינים מונה הלכת קונדוס את השיקולים הבאים:

העבירות המיוחסות למשיב - האם ישנן עבירות נלוות לעבירת השהייה והאם מדובר בעבירות הקשורות לשהייה ונועדו לאפשר המשכה או עבירות נלוות - במקרה זה אין עבירות נלוות;

עברו הפלילי של המשיב - שבמקרה זה נעדר הרשעות קודמות;

שיקולים פנימיים וחיצוניים - המשתנים בכל מקרה לגופו ועל פי נסיבותיו.

כבר נדרשתי לפני שנים ובמהלך השנים פעמים רבות להלכת קונדוס והחלטות שחרור שונות הנובעות מיישומה של החלטה זו במקרים המתאימים לכך ובעת המתאימה לכך כאשר כל מקרה נבחן על פי נסיבותיו. ר' לדוגמא: מ"ת 60734-03-14 מדינת ישראל נ' טהא (החלטה מיום 8.4.14), מ"ת 55974-10-19 מדינת ישראל נ' כמיל (החלטה מיום 13.11.19).

במקרה שבפניי ובעת הזאת לא עלה בידי ההגנה לבסס את התנאים אפילו לבחון חלופת מעצר לפי הלכת קונדוס ובכלל, וזאת בשים לב לכך שלא עלה בידי ההגנה להציג שום ערב צד ג' שיוכל לערוב למשיב או ליטול על עצמו את ההתחייבות להודיע למשיב אודות הדיונים בעניינו וכיו"ב רכיבים נדרשים לצורך מתן ההחלטה המבוקשת על ידי ההגנה.

אני ערה לטענה הכללית של ההגנה לפיה ככל שבית המשפט ימצא לשחרר הרי שהמשיב יפעל לעמוד בתנאי ההחלטה, אולם לא מצאתי כי יש בכך כדי לענות על הנדרש לעניין הצגת החלופה בפני המותב הדין בבקשה זו.

בית המשפט בעצמו נדרש להתרשם מהערב המוצע, יכולתו ליצור קשר עם המשיב לצורך הבטחת קיום ההליך (בשים לב לכך שהערבות אינה כספית בלבד אלא מיועדת להבטיח את המשך קיומו התקין של ההליך), וזאת עוד מבלי להידרש לנסיבות חיצוניות לכך הנוגעות להיות ישראל נתונה במצב מתמשך של מלחמה החל מיום 7.10.23.

הגם שכמובן שהייתי נכונה לבחון כל חלופה שתוצג על ידי ההגנה, וההגנה אף נשאלה על כך על ידי במעמד הדין באופן מפורש - **הרי שדבר מכל זה לא נעשה על ידי ההגנה ועל כן לא מצאתי כי יש בפניי חלופת מעצר שראויה להתברר.**

לעניין עצם קיומה של עילת מעצר בעניינו של תיק זה, וזאת אף מבלי להידרש לתיקון 42 וההחמרה שלטעמי הוא מייצג בעמדת המחוקק כלפי שוהים בלתי חוקיים במישור הענישה בתיק העיקרי כפי שצינתי בגזר דין שניתן על ידי בת"פ 86172-07-25 מדינת ישראל נ' אבו ג'אבר ואח' (פורסם בנבו, 12.8.25), אפנה לפסיקתו של כב' השופט קוטון בעמ"ת 6640-08-25 יחיא ואח' נ' מדינת ישראל (החלטה מיום 5.8.25) אליה הפנתה המבקשת בטיעונה בה נקבע כי קיימת עילת מעצר מסוג מסוכנות והימלטות מן הדין באופן אינהרנטי לעבירה המיוחסת.

באותו מקרה נדחה ערר שהוגש על החלטת בית המשפט השלום בחדרה להורות על מעצרו של שוהים בלתי חוקיים עד תום ההליכים. כב' השופט קוטון מצא כי בית המשפט קמא בחן ביסודיות את החלופות שהוצגו בפניו טרם שקבע שאין בידו להיעתר לחלופה המוצעת, וכי אין מקום להתערב

בהחלטתו במישור זה.

הדברים יפים מקל וחומר לטעמי למקרה שבפניי בו ההגנה לא הציגה שום חלופה שניתן היה לבררה וטענותיה נותרו טענות בעלמא.

כב' השופט קוטון אף עמד על כך שיש מקום להביא לסיום ההליך העיקרי נוכח עוצמת הראיות בתיק העיקרי וזאת חרף הנתון כי מדובר בפגרת הקיץ.

להלן עיקרי הדברים שנאמרו בהקשרים הנ"ל בהחלטה בעניין יחיא:

"ברי כי אין להתעלם מן המצב הביטחוני השורר באזורנו ומן המלחמה שלא תמה. בעתות אלה, יש חשיבות רבה ליכולת המדינה לפקח על מי שבא בשעריה, ומתעצמת מסוכנותו של מי ששוהה בה שלא כדין. לא ניתן לפקח ולבקר את צעדיו ואין לדעת כיצד יחליט לפעול בהינתן מצב נתונים כזה או אחר. יש אף לזכור פיגועי טרור שבוצעו בידי תושבי האזור וגבו חייהם של אזרחים, תושבים ואף תיירים שבאו לבקר במדינה. על רקע האמור, אף השתנתה מדיניות העמדתם לדין וענישתם של שוהים בלתי חוקיים, ולא בכדי. בהינתן האמור, סבור אני כי קיים במי שנכנס לישראל שלא כדין סיכון טבוע (אינהרנטי) ואין להסיר את החשש שלפיו שחרורו או אי מעצרו עלול לסכן את ביטחון הציבור. לכן מתווסף כמובן החשש הממשי להתחמקות מהליכי שפיטה. כוחות הביטחון ורשויות האכיפה עמוסי עבודה בתקופה הנוכחית וקשה לשער שיהיו בידם כוח או יכולת לאתר את העוררים ולוודא התייצבותם לבירור דינם. אף אין בדבריו של הערב המוצע כדי להסיר חשש זה. אין משמעות הדבר כי כל מי שנעצר כאשר הוא שוהה בישראל שלא כדין גם יעצר עד תום ההליכים. יש לבצע בחינה פרטנית בכל מקרה ומקרה וכך לדידי פעל בית משפט קמא. ...בהינתן כך, בחן בית משפט קמא אם ניתן להשיג את תכלית המעצר בתנאים שפגיעתם בחרות העוררים פחותה. בית משפט קמא התייחס באופן פרטני לכל אחד מהעוררים, ולמעלה מכך, התרשם באופן בלתי אמצעי מהערב המוצע. בית משפט קמא קבע ביחס לערב קביעות עובדתיות, ואין זו דרכה של ערכאת הערר להתערב בקביעות אלה המבוססות על התרשמות אישית של השופט הדין בהליך. ... בשולי הדברים אעיר, כי עיון בראיות שבידי המשיבה, מצביע על כך שאין הצדקה לקיים בעניינם של העוררים הליך משפטי ארוך ומורכב ויש לקוות כי ההליך יגיע לידי מיצוי ויסתיים תוך זמן קצר באופן יחסי, גם בהינתן העובדה שמצויים אנו בעיצומה של פגרת בתי המשפט".

בנסיבות אלה אני קובעת כי קמה עילת מעצר עד תום ההליכים בעניינו של המשיב.

בפועל לא עלה בידי ההגנה להציג שום חלופה באופן שמעורר תהייה מסוימת באשר לעצם הטיעון בכללותו בתיק המ"ת, בעוד ההגנה אינה מעוניינת לקדם את התיק בהליך העיקרי מסיבות השמורות עמה.

עוד יצוין כי גם על פי כל הפסיקות, לרבות מהעת האחרונה, המאפשרות שחרור לחלופה במקרים המתאימים הרי שהדבר כרוך בערבות צד ג' של אזרח ישראלי ובהפקדה כספית משמעותית.

במקרה דנן לא עלה בידי ההגנה להציג שום ערב צד ג' שהוא אזרח ישראלי, שניתן היה לברר את

מידת יכולתו לערוב לתנאי השחרור וממילא לא הוצגה שום אפשרות לביצוע הפקדה כספית וטענות אלה נותרו טענות בעלמא.

גם הטענה לפיה ככל שבית המשפט יורה על שחרור המשיב על בסיס טענות חלקיות וסתמיות, ורק אז **יבחן המשיב** את האפשרות לעמוד בהחלטת בית המשפט, אפשר ומגלמת זלזול מסוים בהליכים וספק רב בעיניי אם זהו סדרם התקין של הדברים. מפאת כבודו של הסניגור - אסתפק בכך.

לסיכום, משקבעתי קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, ובהעדר חלופת מעצר קונקרטית שניתן לבוחנה, אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו.

מאחר וההחלטה ניתנת לאחר שכבר הסתיימה תורנות הפגרה של מותב זה, הרי שכב' השופטת ג'ובראן - מילר הסכימה באדיבותה להעביר עיקריה לצדדים בדיון שנקבע היום.

המזכירות תסגור את התיק בהחלטה זו.

ניתנה היום, כ"ג אב תשפ"ה, 17 אוגוסט 2025, בהעדר הצדדים, נמסרה לצדדים בכתב ועיקריה הושמעו במעמד הדיון בפני כב' השופטת ג'ובראן מילר.

.